

Det var unægtelig en dristig Slutning, og det blev endnu dristigere, da det ærede Medlem dernæst sagde, at det kunde godt være, jeg havde Ret, og at der overhovedet ikke kunde oplyses noget, men straks efter sagde: men det skal bevises alligevel — endskønt det altsaa efter hans egen Udtalelse ikke lader sig bevise — og naar det er Tilfældet, at det ikke *kan* bevises, maa man drage den Slutning, at der gennemgaaende ingen Misbrug finder Sted! Forholdet er, som jeg sagde før, at det *kan* ikke oplyses, det er værdiløst statistisk set, thi af psykologiske Grunde vil Lejeren ikke driste sig til at komme frem med Oplysninger; han vil ikke driste sig til det netop af Hensyn til den Omstændighed, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt nævnte, at Rigsdagen har vedtaget, at til det og det Tidspunkt skal Boliglovgivningen ophøre. Det er jo givet og klart, at saa skal Lejeren nok tage sig i Agt for at vække Misstemning ved at sige: Jeg er i Virkeligheden blevet tvunget til at indgaa paa denne frivillige Overenskomst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var inde paa den Tanke, at hvor der faktisk manglede Boliger som i København, maatte det offentlige træde til, og det ærede Medlem udtalte ogsaa, at han ansaa det for nødvendigt at opretholde Restriktionerne for Københavns Vedkommende. København nævnes stadigvæk paa Grund af dens store Antal husvilde: 11 350. Det er jo et frygteligt Tal, navnlig naar man regner med den Lidelse, der ligger bagved dette Begreb, i Særdeleshed for de paagældende Familiers Børn. I København er der altsaa 11 350 husvilde, men jeg vil gøre opmærksom paa, at i Odense, hvis Befolkning kun er $\frac{1}{12}$ af Storkøbenhavns, er der 1 547 husvilde; hvis vi i København havde et Antal husvilde, hvis Procent i Forhold til Befolkningsmængden svarede til Tallet i Odense, vilde der her være 18 000—19 000 i Stedet for 11 350. Husvildeprocenten i København er 1,89, men i Odense er den 3,09; der er altsaa et forholdsvis langt større Antal husvilde i Odense end i København. Det vilde derfor kun være betimeligt, om det ærede Medlem ogsaa vilde udstrække Lovens Gyldighed til Odense. Det ærede Medlem var inde paa Beklagelse over Pristigningerne under den nuværende socialdemokratiske Regering. Jeg ved ikke, om

det ærede Medlem kunde tænke sig at være med til at træffe effektive Foranstaltninger herimod gennem offentlig Kontrol med Varepriser, altsaa en Avancebegrænsning? Hvis det ærede Medlem ikke vil det, forekommer det mig, at hans Beklagelse mere er af politisk end af reel Karakter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen-Skiødt: Til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen vil jeg blot sige, at det er meget rigtigt, det, som det ærede Medlem anførte af mine Udtalelser. Men der var en eneste Ting, som det ærede Medlem ikke tog med, nemlig, at naar man ikke kan bevise noget hverken til den ene eller den anden Side om det, man hævder, saa er det en Paastand og ikke andet, og en Paastand er ikke saa forfærdelig meget værd i en Forhandling.

Til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen skal jeg sige, at det efter min Mening vil være et Gode for København den Dag, Restriktionerne ophæves, og naar jeg sagde, at Restriktionerne fremdeles burde bibeholdes i København — og jeg tror, jeg udtalte dette ret klart — var det, fordi jeg mente, at København maatte have en Afviklingsperiode. Men jeg har gentagne Gange nævnt, at det foreliggende Lovforslag ikke i nogen som helst Grad afhjælper Bolignøden eller skaffer flere Boliger. I Provsbyerne er man inde i denne Afvikling, som gaar ganske automatisk, men i København er man endnu ikke begyndt paa den; men København maa lige som de andre Byer ogsaa have en Overgangstid, saaledes at man kan komme tilbage til de Forhold, man havde før 1916.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt nu er kommet bort fra sin Paastand om, at Sandsynligheden talte for, at de frivillige Overenskomster gennemgaaende ikke blev misbrugt. Men nu siger han, at den Paastand, jeg er fremkommet med, ikke er meget værd. Naar noget ikke kan oplyses, gaar man i denne Verden efter Sandsynlighed: om der er en overvejende Grad af Sandsynlighed for noget eller ej. Og efter de Oplysninger, jeg har givet om, hvorledes Forholdet i det hele taget ligger med Hensyn til disse frivillige Overenskomster,